

Den nye institution, som i øvrigt får navnet Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder, bliver en selvvejende og uafhængig institution. Institutionens primære opgave bliver at udføre forskning og aktuell analysevirksomhed på internationalt niveau.

Det nye center bliver organiseret i to institutter. Et, som får navnet Institut for Internationale Studier, og et andet, som får navnet Institut for Menneskerettigheder. Institutterne får hver sin bestyrelse og hver sin direktør. Institutterne får endvidere uafhængighed i faglige spørgsmål, men får en fælles administration med en fælles centerbestyrelse og en fælles direktør, der tager sig af økonomien og forvaltningen.

Vi går altså fra en situation med tidligere fem forskellige institutioner, fem bestyrelser og fem direktører til ét center med en overordnet økonomisk centerbestyrelse og to institutbestyrelser. Antallet af direktører reduceres fra fem til tre.

Det er jo sådan, at jo flere centre og institutioner, vi har, desto flere ressourcer bliver der lagt beslag på. Nogle institutioner er uforholdsmæssigt små, og det kan blive en barriere for udvikling af et fagligt miljø. Det skyldes bl.a., at der kun er få medarbejdere på hvert fagområde.

Da er det efter regeringens opfattelse sådan, at større enheder giver bedre muligheder for at skabe faglig synergi, som det hedder, gennem kompetenceudvikling og sparring og derved sikre en bedre udnyttelse af de menneskelige ressourcer. Det forbedrer mulighederne for tværgående løsning af opgaverne.

Det er en selvfølge for regeringen, at Danmark vedstår sine internationale forpligtelser. Dette gælder også de internationale principper, der gælder for en national menneskerettighedsinstitution, de såkaldte Paris-principper.

Paris-principperne foreskriver ikke en bestemt måde at organisere nationale menneskerettighedsinstitutioner på, heller ikke noget om, at de skal have en bestemt størrelse. Det afgørende er blot, at de er uafhængige af regeringen og dermed kan varetage en såkaldt vagthundsfunktion, samt at de repræsenterer forskellige opfattelser i samfundet. Alt det vil regeringen leve op til i sit lovforslag.

Kl. 13.45

Regeringen vil i sit lovforslag sikre kontinuitet og identitet i forhold til det nuværende menneskerettighedscenter gennem en overgangsordning, der bestemmer, at de nuværende medlemmer af Menneskerettighedscenterets bestyrelse indtræder som medlemmer af bestyrelsen

for det nye Institut for Menneskerettigheder for den resterende del af den periode, de er udpeget for.

Ved sammensætningen af både institutbestyrelsen og det, der kommer til at hedde Rådet for Menneskerettigheder, bliver der endvidere taget højde for de nye forpligtelser, der følger af artikel 13 i et EF-direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

Det er sådan, at dette ligebehandlingsdirektiv kræver, at EU's medlemslande udpeger et eller flere organer til at fremme ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse. Et sådant organ kan i overensstemmelse med direktivet være et del af en institution, der beskæftiger sig med beskyttelse af menneskerettighederne. Og det er altså det, regeringen sigter på at opfylde med det lovforslag, der er sendt til høring.

Så jeg kan altså konkludere, at det, regeringen gør med det bebudede lovforslag, er for det første, at en hel masse kræfter, som i dag er spredt ud på en række institutioner, nu bliver samlet i én institution, som sikrer større slagkraft og sikrer international forskning på internationalt niveau. For det andet opretholdes der en menneskerettighedsenhed i overensstemmelse med de såkaldte Paris-principper, og endelig for det tredje indfører regeringen med sit forslag allerede nu i dansk lovgivning de bestemmelser, som vi er forpligtet til i henhold til et EF-direktiv om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal blot i tilknytning til det, som statsministeren har sagt, tilføje, at dette Institut for Menneskerettigheder, som viderefører de aktiviteter, der i dag varetages af Det Danske Center for Menneskerettigheder, skal løse en funktion, som ikke kan løses i et ministerium, idet det bl.a. skal være høringsinstans, og denne rådgivning, som man skal give, hører hjemme i et forskningsmiljø og ikke i et ministerium og har derfor en naturlig plads i den kommende udenrigspolitiske forskningsinstitution.

Det vil få sin egen uafhængige bestyrelse på 13 medlemmer: 6 udpeget af Rådet for Menneskerettigheder, og her vil der være 2, som har tilknytning til etniske minoriteter eller til humanitære organisationer, som beskæftiger sig med etniske minoriteter. Der vil være 2 udpeget af rektor for Københavns Universitet, 2 udpeget af